

[POSZEPTACZ *sb m*

N pl poszeptacze.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*Mówiący cicho do ucha, namawiający do czegoś: POdźczuwącze Krolewcy/ poźseptącze/ á
pochlebnicy mární/ ni náczym inšzym żywot ſwoy wſzyſcy záładźili / iedno żeby zawždy wiedli
Krolá Pána ſwego ná ſwowolny żywot* *WerReguła* 104.

Synonim: podszeptacz.

AL